

hedder, at Ulykker, der indtræffe ved Arbejde i Arbejdsgiverens private Husholdning, naar denne er fuldstændig udsondret fra Bedriftens Husholdning, eller ved personlig Tjenestegerning for ham og hans Familie, ikke falde ind under nærværende Lov. Det er en Bestemmelse, som i hvert Tilfælde foreløbig har forekommet mig noget urimelig. Jeg forstaaer meget vel, at det, som den højtærede Minister har villet fastslaa, er dette, at Arbejder, som falde udenfor selve Virksomheden og ikke have nogen som helst Forbindelse med den, skulle holdes ude, og jeg er ganske enig i den Betragtning. For saa vidt Herskabet ved en Landbrugsvirksomhed bor inde i København og herinde har sit særlige Tjenestepersonale til sin egen Husholdning, vilde det være ganske urimeligt, om dette kom ind under Forsikringen, der omfatter Ulykker under Landbrugsvirksomheden. Men det forekommer mig dog, at der kan indtræffe ganske besynderlige Tilfælde. Hvis for Eksempel Herskabet bor ude paa selve Virksomheden, og Herskabets Husholdning er afsondret fra denne, vil der let kunne forekomme et Tilfælde som dette: at en Pige i Herskabets Husholdning bliver syg, og saa tilkalder man en Pige fra Økonomi-bygningen til at forrette midlertidig Tjeneste i den syge Piges Sted. Men den tilkaldte Pige er altsaa nu udenfor Virksomheden og taber altsaa i dette Tilfælde sin Forsikring, hvilket dog maa synes ganske urimeligt. Der kunde jo tænkes analoge Tilfælde. Jeg tror, at det vilde være rigtigt at indføre i alt Fald en Bestemmelse om, at i saadanne Tilfælde, hvor en Arbejder bliver midlertidig flyttet bort fra Virksomheden, skal dette ikke have den Betydning, at vedkommende mister sin Forsikring. Jeg har villet nævne disse Ting, endskønt jeg erkender, at det er Smaating imod, hvad den hele, store Reform byder, og naar jeg har nævnet det, er det ikke, fordi jeg i nogen Maade vil kritisere Forslaget, jeg har kun villet pege paa nogle enkelte Punkter, jeg kunde ønske klargjorte i noget højere Grad, end Tilfældet er i Lovforslaget, hvis det overhovedet lader sig gøre.

Til Slut skal jeg kun sige dette, at det foreliggende Lovforslag er ikke nogen Smaating. Som allerede nævnt, fører det henimod $1\frac{1}{2}$ Mill. Arbejdere ind under den bestaaende Ulykkesforsikring, saa at det foreliggende Forslag fremtræder som et mægtigt Led af det store sociale Reformarbejde, vi i de seneste Aar have gennemført her paa Rigsdagen. Med Vedtagelsen af dette Lovforslag hejse vi ikke alene

Kransen, men rejse ogsaa Taget paa den Ulykkesforsikringsbygning, vi billedlig talt have rejst i de seneste Aar. Dermed er jo ikke sagt, at vi i et og alt ere færdige med Ulykkesforsikringslovgivningen. Selv om Taget er rejst paa en Bygning, kan der jo endnu være adskilligt tilbage at udføre, og det er der ogsaa med Hensyn til vor Ulykkesforsikringslovgivning. Endskønt vi her naa et vældigt Skridt fremad, er der jo endnu en Del Arbejdere tilbage, som ikke ere komne ind under Ulykkesforsikringen. Man kunde saaledes nævne Haandværkere i den mindre Industri, Handelsstanden og en hel Del Arbejdere ved mange andre Erhverv. Det er en Selvfølge, at det maa være en fremtidig Opgave ogsaa at drage disse ind under Ulykkesforsikringen, og jeg har det Haab, at naar vi komme til at tage fat paa dette Arbejde, det da maa ske efter de samme Principper, efter hvilke vi hidtil have lovgivet paa dette Omraade, og som ogsaa dette Lovforslag er bygget paa. Med disse Ord skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i dette Ting.

Wilmann: Vi Socialdemokrater ere overordentlig glade ved det foreliggende Lovforslags Fremkomst. Vi have jo i en Række af Aar arbejdet paa, at man skulde komme ind paa en Lovgivning som den, Forslaget tager Sigte paa. Vi have adskillige Gange i dette Ting fremsat Forslag i den Retning, og det første af disse Forslag gik jo ud paa at tage alle dem med, som ere udsatte for ved deres Arbejde at komme til Skade eller miste deres Førlighed. Vi have senere forelagt Forslag, som netop toge Sigte paa Folk som Landarbejdere, Skovarbejdere osv., netop de Folk, som det foreliggende Forslag tager Sigte paa at hjælpe, naar de komme til at trænge dertil, fordi de miste deres Førlighed ved Arbejde. Det vil derfor være os en stor Glæde og et fornøjeligt Arbejde at medvirke til denne Sags Gennemførelse. Det foreliggende Forslag indeholder jo, som den første ærede Taler har sagt, lignende Principper som dem, der ere nedlagte i forskellige af de Love om Ulykkesforsikring, der allerede ere gennemførte.

Efter at have udtalt denne Anerkendelse af, at Lovforslaget er forelagt, skal jeg gøre en lille Bemærkning til Indlederen. Han mente, at dette Lovforslag var kommet hurtigt frem. Der kan være forskellige Opfattelser af, om det har ladet vente længe paa sig eller er kommet hur-